

sàpigues triar. Bé prou que saps la dita: Un llibre és el teu millor amic. Però un mal llibre, és el pitjor malmetedor que puguis tenir.

Joventut obrera: si t'has donat compte massa tard que també tens dret a ésser culte i que no sols ho poden ésser els qui la sort els ha reservat un lloc de privilegi i que tan poc es preocupaven de tú, recorda l'adagi que diu: «El temps és or» i no vulguis ésser víctima dels flamereigs com focs d'artifici de la retòrica de tribuna ni et deixis portar pel corrent del vici, que és tan fàcil de seguir.

Tingues present aquells versos del gran Maragall:

«Vigila, esperit, vigila,
no perdís mai el teu nord,
no et deixis dur a la tranquila
aigua mansa de cap port...»

Estudia; estudia, joventut forjadora de la futura pàtria!

Endavant i a bandejar l'obscurantisme i la incultura del nostre país!

Endavant, endavant, que Catalunya us necessita!

ESPORTS

Excursionisme

Per F. COROMINES

(DELEGAT ESPORTIU)

De gairebé tots els esports, el més bell, el més cultural, és l'excursionisme.

L'excursionisme ensenya, als qui el practiquen, d'estimar la terra que els ha vist néixer, car poden admirar la naturalesa fit a fit, que amb les seves muntanyes, les seves rieres, els ocells i els arbres de tota mena, fan un conjunt artístic i espectacular que enardeix els que ho contemplen, rejoyeneix els vells i l'encomana la tranquil·litat a l'esperit que fuig de les lluites socials dels homes que amb les seves cabòries es barallen i es maten.

L'excursionisme està renyit amb aquestes lluites, igualment que amb les lluites

d'un camp mal anomenat d'esports, que en lloc d'ésser d'esports, és centre de comerç, de pols, de crits i de fanatisme.

L'esport, en un camp així, ha d'ésser no perquè els que hi juguin ho facin per cobrar en acabar el partit, sinó ben al revés, un camp autèntic d'esports; ha d'ésser lloc de cultura física, de gimnàs, com també, si es vol, de futbol, però futbol no espectacular, per als que es diuen esportius perquè van a veure tots els partits, sinó per als que juguen per la seva cultura física.

Però, deixem això de banda i tornem a l'excursionisme, ja que, com hem vist, és un esport no fet precisament per als altres que s'ho miren, sinó, ben diferent: és l'esport fet per al mateix que el practica.

L'excursionisme us ensenyarà, com hem dit abans, d'estimar i comprendre més la nostra Catalunya, que amb els seus paisatges i la seva literatura té un mèrit de gran vàlua internacional.

Aprendreu, al mateix temps, de Geografia Topogràfica, i al cim de les encrespades muntanyes trobareu pastors que us ensenyaran cançons plenes de folklorisme català i us contarán anècdotes i narracions d'aquest o aquell castell enrunat entre muntanyes; en fi, tota la bellesa de la natura la tindreu davant dels vostres ulls. Us sentireu contents i alegres amb ganes de tornar a repetir, com més aviat millor, les excursions, un cop sereu a ciutat.

Hi ha molts excursionistes que en tenen un mal concepte d'aquest bell esport; són aquells que diuen: «Mira, agafarem el tren i ens portarà fins a aquesta o aquella estació, anirem al bosc, que hi ha al costat mateix de l'andana, i, si encara és aviat, voltarem per allí i després anirem a dinar a l'hostal». Aquests excursionistes (?), dits vulgarment «menjaquilòmetres», creuen que anant lluny-com més lluny millor, fa més excursionis, ta, mentre inoltes bel·leses són a una o altra muntanya propera.

I, per acabar, jo voldria que tots vos-